

Hər kəsin və hamının Prezidenti

Dekabrın 21-də Xankəndidə keçirilən “Qarabağ”-MOİK qarşılışması – milli futbolumuzun Qarabağa qayıtması Prezident, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin ad gününə ən böyük hədiyyə oldu.

Dövlət başçımızın həmin gün stadionda məmurlar, futbol mütəxəssisləri və ya kiminsə deyil, şəhid övladları ilə eyni sırada əyləşməsi də duyğusal məqam idi. Otuz ildən sonra Qarabağa qayıtmış Azərbaycan futbolunun ilk rəsmi yarışında topu oyuna məhz məlum Zəfəri bizə bəxş edən sərkərdənin daxil etməsi də.

Üstəlik, yarış üçün meydana çıxan komandalardan biri adı son otuz ildə dünyanın, az qala, bütün tribunalarından səsləndirilən Qarabağın “adaşı” idisə, digəri də beynəlxalq hərbi ekspertlərin “son yüz ildə ən uğurlu müharibə” adlandırdığı 44 günlük İkinci Qarabağ müharibəsinin qalib əsgərləri – Mərkəzi Ordu İdman Klubu idi. Bundan başqa, oyunu idarə edən hakimlərin dördünün də İkinci Qarabağ müharibəsinin iştirakçıları olmaları mənəzərə xüsusi rəng qatırdı. Bu, ermənilərə və onların beynəlxalq aləmdəki havadarlarına göndərilən mesaj anlamındakı müstəsna məqam sayılmalıdır. Öz torpaqlarında ədalətli qalib Azərbaycan əsgərlərinin qorumasına dair mesaj.

Ermənilərin son iki əsrdə yaratdıqları çoxsaylı mişğərin darmadağın edilməsini xatırladaq, yoxsa, “Miatsum”un, böyük Ermənistan xülyasının gorbəgər olmasını? Bakıda keçirilən möhtəşəm Zəfər paradını yada salaq, yoxsa Şuşa Bəyannaməsini? Şuşa işğaldan azad edilən gün cənab Prezidentin ulu öndər Heydər Əliyevin məzarını ziyarət edərək, böyük qələbələrimizin banisinə hesabat verməsindən danışaq, yoxsa Bakıda yaradılan Hərbi Qənimətlər Parkındakı saysız “ekspozitlərdən”? Şuşadakı mədəni və beynəlxalq tədbirlərdən söz açaq, yoxsa Xankəndidəki hərbi paradın? Zəngilidəki “Ağıllı kənd” layihəsini və Füzulidəki müasir yaşayış kompleksini xatırlatmaq daha münasibdir, yoxsa işğaldan azad edilmiş ərazilərdə istifadəyə verilmiş beynəlxalq hava limanlarını?

Təbii ki, bütün bunlar müasir Azərbaycan reallıqlarıdır. Bu reallıqları qəbul edənlər çox olsa da, hələ “həzm edə bilməyənlər” də az deyil. Ancaq Azərbaycan Prezidentinin bir məramı var ki, onu dostlu-düşmənlə hamı qəbul edir. Bu, bizim Ali Baş Komandanımızın humanistliyi və sülhsevərliyidir. Hətta bədxahlarımız da cənab Prezidentin həmin keyfiyyətlərini etiraf edirlər.

Dövlət başçımız on illər boyu təkrar etdiyi “biz müharibə istəmirik!” qətiyyətini bu il noyabrın 8-də Xankəndidə keçirilən hərbi paradın çıxışında bir daha yada salmış

və əlavə etmişdir ki, sülhə can atmağımız o demək deyil ki, kimsə daxili işlərimizə qarşımağa cəhd göstərə bilər: “Bizə yeni müharibə lazım deyil. Biz istədiyimizə nail olduq, beynəlxalq hüququ bərpa etdik, tarixi ədaləti bərpa etdik, milli ləyaqətimizi bərpa etdik, düşmənin onun yerini göstərdik. Düşməni bizim qabağımızda diz çökdü və bu gün mən burada müzəffər silahlı qüvvələrin qarşısında çıxış edirəm. Yəni, biz bütün vəzifələri icra etmişik, ancaq bununla bərabər, bundan sonra da ordu quruculuğu məsələləri bizim üçün prioritet məsələlərdən biri olacaq. Bunu hamı bilsin və heç kim bunu unutmasın”.

Nəyi, necə, nə zaman etməyi hamıdan yaxşı bilən, hər sözü bir rəsmi sənəd kimi etibarlı olan, “edəcəyik!” dediyi planların hamısını qeyd-şərtsiz reallaşdıran İlham Əliyev dəfələrlə xatırladı ki, bütün uğurlarının təməlinə xalqın dəstəyi dayanır. Hər seçkidən sonra təkrar edir ki, Azərbaycan xalqı görülən işlərə yüksək qiymət vermişdir, görülən işlərə səs vermişdir: “İnkışafa, tərəqqiyə, təhlükəsizliyə, gələcək inkişafımıza səs vermişdir”.

Bütün ekspertlər bu fikirdədirlər ki, dövlətimizin başçısının andı ilə əməli həmişə bir-birini tamamlayıb. Hansı məqsədə nail olmağı qarşıya qoyursan, həmin məqsəd günümüzün reallığına çevrilir. Bu onun mükəmməl təhsili, yüksək savadı və fərdi keyfiyyətləri ilə yanaşı, həm də Heydər Əliyev siyasi məktəbinin “məzunu” olması ilə bağlıdır. Çünki andın, vədin, sözün əməllərlə tamamlanması Heydər Əliyevə xas olan göstəricilərdəndir.

Prezident İlham Əliyevin ilk andıçmə mərasimində üzərinə götürdüyü Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasına əməl etmək barədə məsuliyyətin yerinə yetirilməsini hər gün, hər an, onun gündəlik fəaliyyətində görürük. Dövlətin müstəqilliyini qoruyacağı barədə üzərinə götürdüyü öhdəliyin icrasına Bakının beynəlxalq tədbirlərin keçirildiyi ünvana çevrilməsi zamanı şahidlik edirik. Üstəlik, ötən ilin yay aylarında Azərbaycan Avropa İttifaqı ilə tərəfdaşlıq prioritetləri sənədini parafladı. Dövlət başçımızın da qeyd etdiyi kimi, bu, çox önəmli sənəddir. Xüsusilə nəzərə alsaq ki, orada Azərbaycanın ərazi bütövlüyü, suverenliyi, sərhədlərin toxunulmazlığı ilə bağlı xüsusi paraqraflar var, xüsusi fikirlər əks olunub.

Dövlətimizin ərazi bütövlüyünün qorunacağı barədə öhdəliyə gəlincə isə həmin istiqamətdə həyata keçirilən tədbirlər haqqın-

da məhz cənab Prezidentdən noyabrın 8-də Xankəndidə eşitdiyimiz fikirləri yada salmaq zərurəti yaranır: “Üç il bundan əvvəl Qarabağın tacı olan Şuşa şəhəri işğalçılardan azad edildi. Ondən bir gün sonra düşmən ordusu təslim oldu və ağ bayraq qaldırdı. Beləliklə, İkinci Qarabağ müharibəsi Azərbaycan dövlətinin tam Zəfəri ilə nəticələndi. Bu, tarixi hadisədir”.

Cənab Prezident həmin tarixi hadisənin təməlidə dayanan prosesləri də yada salır: “İyirmi il bundan əvvəl Prezident kimi öz fəaliyyətimə başlayanda əziz xalqıma bildirmişdim ki, biz torpaqlarımızı müharibə yolu ilə azad etməyə hazır olmalıyıq. O vaxt hələ sülh danışıqlarına müəyyən ümidlər var idi. Ancaq illər keçdikcə bu ümidlər tükəndi. Ermənistan öz xoşu ilə bizim torpaqlarımızdan çıxmaq istəmirdi... Əgər Ermənistan rəhbərliyi və onun arxasında o vaxt və bu gün duran bəzi xarici qüvvələr mənim sözlərimə qulaq assaydılar, İkinci Qarabağ müharibəsinə ehtiyac qalmazdı. Mən dəfələrlə deyirdim, Ermənistan rəhbərliyinə müraciət edərək deyirdim ki, əgər siz bizim torpaqlarımızdan çıxmasanız, döyüş meydanında bizimlə üz-üzə gələcəksiniz və sizin arxanızda kim istəyirsə dursun, bu, bizi haqq yolumuzdan döndərə bilməz. 44 günlük Vətən müharibəsi bunu bir daha göstərdi”.

Sonda bir daha Xankəndidə keçirilmiş futbol yarışına qayıtmaq istəyirəm. Dövlət başçımız Şuşanın azad edilməsindən sonra İkinci Qarabağ müharibəsinin dayandırılması mövzusunda toxunaraq demişdi: “O vaxt bizim silahlı qüvvələrimiz Xankəndinin bir addımlığında idi. Müharibənin o vaxt dayandırılması bizim şüurlu seçimimiz idi və bu gün bizim, bax, burada – Xankəndi şəhərinin mərkəzi meydanında hərbi paradı keçirməyimiz bir daha onu göstərir ki, nə qədər düzgün, müdrik addım idi”.

44 günlük müharibənin 10 noyabr 2020-ci il tarixində dayandırılması imkan verdi ki, Ağdam, Kəlbəcər və Laçın rayonları bir güllə atılmadan bizə qaytarılsın. Bu, Ermənistanın imzaladığı kapitulyasiya aktının tərkib hissəsi və bizim tələbimiz idi. Ermənistan bu tələbi yerinə yetirməyə məcbur olmuşdu: “Çünki döyüş meydanında Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin gücünü və Azərbaycan siyasi rəhbərliyinin siyasi müstəvidə iradəsini görmüşdür. Ağdam, Laçın, Kəlbəcər rayonlarının bir güllə atılmadan azad edilməsi minlərlə gəncimizin həyatını xilas etdi. Biz onsuz da o bölgələrdə döyüş meydanında azad edəcəkdik. Ancaq şəhidlərimizin sayı daha çox ola bilərdi”.

İttifaq MİRZƏBƏYLİ
XQ

